

INENTINGEN IN NEDERLAND VERRICHT MET POKKENVACCINE
UIT HET INDISCHE INSTITUUT PASTEUR.

Droeve ervaringen opgedaan met inlandsche vaccine, die bij herhaling nagenoeg onwerkzaam bleek, maar verder ook gelukkig geen kwaad verrichtte (dit ten behoeve van antivaccinegeesten) gaven mij aanleiding, gedachtig aan een uitlating van NIJLAND: „ik neem aan ook Nederland met deugdelijke vaccine te overstromen”, het eens met pokstof van Java te beproeven.

Den 21sten Maart 1922 kwam hier te Sexbierum in een eenvoudig bamboekokertje met een brutogewicht van 46 gr. de eerste pokstof aan, n.l. 12 buisjes voldoende voor 120 personen. Datum van verzending onleesbaar, moet geweest zijn ongeveer 16 Februari.

Op den dag van aankomst werden daarmede „gevaccineerd” 2 kinderen, die een halfjaar te voren gevaccineerd waren, 1 zonder resultaat en 1 met een enkel pokje. Na 4 dagen, 25 Maart, vertoonen beiden lichte reactie, de 5 één cM. lange entstreepjes waren gezwollen en vertoonden verscheidene miniatuurpokjes met een doorsnede van ongeveer 1 mM.

27 Maart, de vaccine was dus ongeveer 35 dagen oud, gerekend van den dag van afzending, boden zich alleen 3 gevallen aan voor revaccinatie, waaronder een jonge vrouw, die naar Amerika zou vertrekken, geen enkel ongevaccineerde.

28 Maart. Bij de beide eerst gerevaccineerde kinderen kwamen de pokken niet tot verdere ontwikkeling en bleef het dus bij de bovengenoemde lichte reactie, zoodat ik mij niet gerechtigd achtte zich wederom later aanmeldende versche gevallen te vaccineeren met die Indische vaccine.

Ik maakte dus van de eerste zending geen verder gebruik, maar wat bleek? Dat bij de bovenbedoelde jonge vrouw, die gerevaccineerd was met Indische vaccine prachtige pokken tot ontwikkeling kwamen. De vaccine was dus *wel* goed en ik nam mij dus voor ze een volgende maal weer te beproeven.

Ditmaal ontving ik de vaccine 3 October uit Indië. Nu waren voor mij de officiële vaccinaties, vastgesteld op 25, 27 en 29 Sept., al achter den rug en hadden die 29 Sept. plaats gehad met Amsterdamsche vaccine, die uitstekend voldeed. 25 en 27 September bood zich niemand aan voor vaccinatie en evenmin op 2, 4 en 6 October. De kans was dus verkeken. Gelukkig daagde er echter één kind op, dat ten zijnen huize gevaccineerd moest worden. Die vaccinatie had 5 October plaats met pokstof uit Bandoeng en met schitterend resultaat. Er kwamen een 10-tal fraaie pokken tot ontwikkeling.

Een week na dato heb ik mij zelf er nog eens mede gerevaccineerd, maar zonder resultaat. Alleen zeer lichte reactie op een der entplaatsen en niet meer.

Ik heb het dus wederom niet goed getroffen; had weinig objecten. Wat echter vast staat is dit, dat de vaccine door Bandoeng afgeleverd en 5 à 6 weken oud, hier gebruikt, deugdelijk blijkt te zijn en dus alleszins kan worden aanbevolen. En dit is m.i. van groote beteekenis om vast te stellen.

Officiëel wordt ontraden onze inlandsche vaccine anders dan versch te gebruiken, hoogstens 14 dagen oud; de pokstof van Bandoeng heeft die reserve niet noodig en is van zoodanige hoedanigheid, dat zij in Nederland met vertouwen kan worden aangewend. Waar dat nu aan ligt, laat ik over uit te maken aan hen, die zich speciaal met het vervaardigen van pokstof bezighouden, en evenmin laat ik mij in met de vraag, waarom kinderen eenmaal gevaccineerd met zeer onbevredigend resultaat bij een half jaar later beproefde revaccinatie met deugdelijke entstof toch onvoldoend reageeren. Ook dat zij anderen overgelaten, maar aan NIJLAND mag ik mijn harte-lijke gelukwensen met het verkregen resultaat niet onthouden.

Sexbierum, 29 October 1922.

B. L. VAN ALBADA.